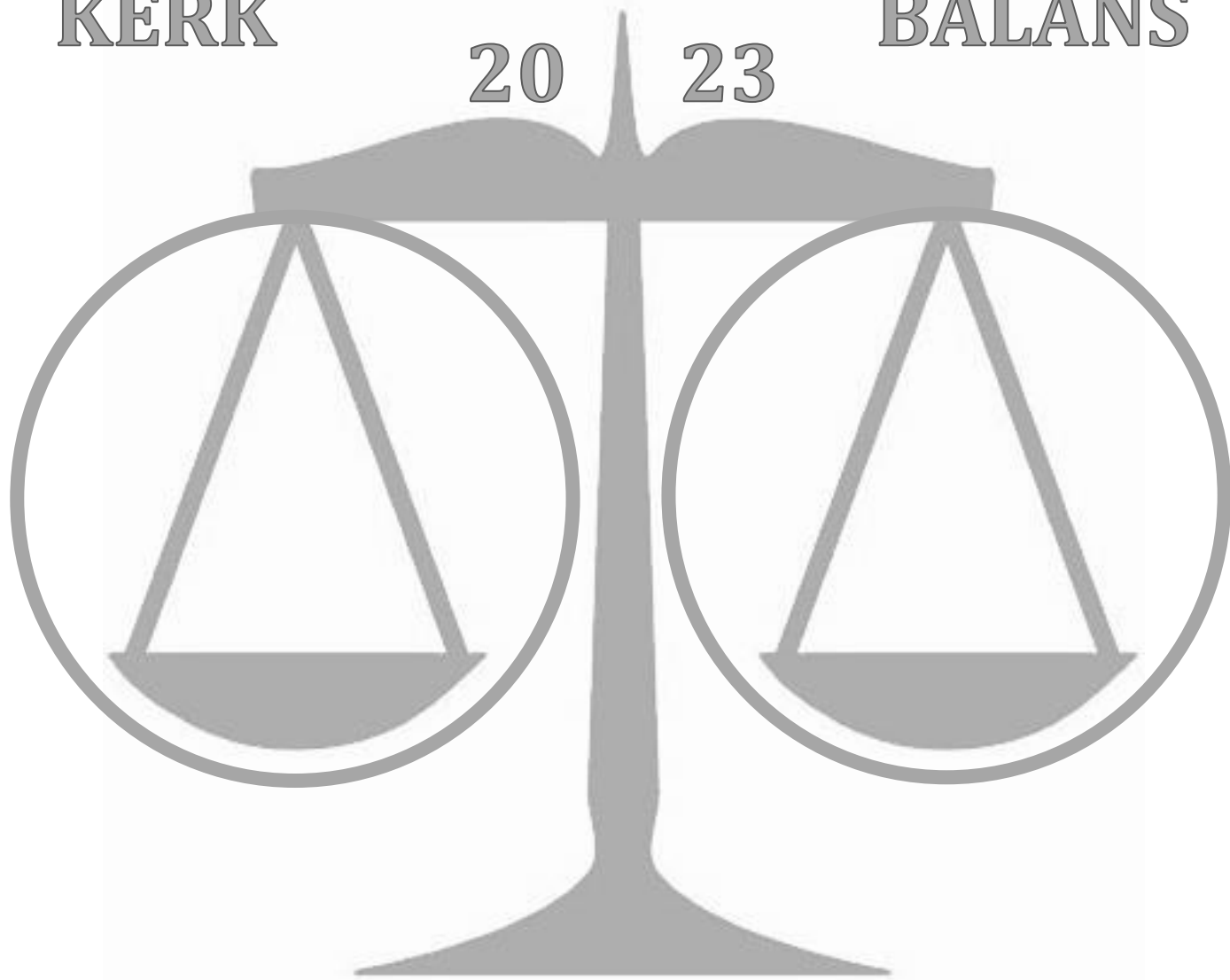

Zaancirkel

Editie H. Odulphusparochie

23 januari 2023

KERK in BALANS
20 23

Jaargang 7

Nummer 3

KATHOLIEK
ZAANSTREEK

St. Bonifatius – H. Jozef – H. Maria Magdalena, Zaandam
HH. Martelaren van Gorcum, Koog a/d Zaan; H. Odulphus, Assendelft;
H. Maria Magdalena, Wormer; St. Petrus, Krommenie

VOORWOORD

In Paradisum, heilige vader

Zalig Nieuwjaar, alle lezers van harte toegewenst!

Nog net in het oude jaar 2022 waarin in september de oude Queen Elisabeth II de wereld ontviel, is ook de oude Benedictus heengegaan. Twee gestalten die ons verbonden met allerlei waardevols. In 2005 kreeg Joseph Ratzinger het Petrusambt op zijn schouders gelegd. Hij diende in die hoedanigheid tot hij uit eigen beweging terugtrad en het conclaaf in 2013, zoals we weten, paus Franciscus uit Argentinië haalde. Franciscus was zijn voorganger toegedaan, bezocht hem vaak en ging bij hem te rade. Hij was celebrant in de begrafenis mis voor zijn voorganger. De band tussen de twee was hecht.

Net als Franciscus had en heb ook ik groot respect voor paus Benedictus. Ik vind hem een geloofwaardig verkondiger en volgeling van Jezus. Een christen die me aanspreekt. Omdat hij paus gekozen werd toen ik nog niet heel lang priester was, noem ik hem paus van mijn eerste priesterjaren, dat alleen scheidt al een band. Maar die band bestond reeds want als je rond het jaar 2000 katholiek theologiestudent was, dan was je met de man en z'n oeuvre zeer vertrouwd. Vandaar dat 19 april 2005 voor mij een ware feestdag was, een van de mooiste van mijn leven, toen ik Benedictus op de loggia van Sint Pieter zag komen en die zijn eerste zegen uitzong over stad (Rome) en wereld (*urbi et orbi*).

De Beier Ratzinger komt ter wereld in 1927 en groeit in een hecht diepgelovig gezin op. Als tiener beleeft hij de dictatuur van Hitler. Het gezin Ratzinger gruwet van die ideologie. Zijn jonge hart gaat uit naar Christus als vrededorst, naar een roeping om priester te worden. Na een seminariestudie worden beide broers, Georg en Joseph, op dezelfde dag gewijd in de Freisinger dom. Het is 29 juni 1951. Nog jong wordt Joseph hoogleraar, publiceert menig theologisch werk, bekleedt een leerstoel in Regensburg en mag als adviseur meewerken aan Vaticanum II in de 60er jaren. De studentenrevolutie van '68 doet hem beseffen: dit gaat fout. Continuïteit is beter en humaner dan abrupte omwentelingen. Hij ziet van dichtbij wat het met mensen doet, het met geweld aan stukken slaan van het tot dan toe altijd geldende, goede.

Hoewel hij er geliefd is, wordt herder zijn van het aartsbisdom München-Freising hem maar kort gegund; Johannes Paulus II roept de verlegen denker-kardinaal, die bij voorkeur wenst te schrijven. Kom bij mij werken als prefect (hoofd) van de Congregatie voor de Geloofsleer te Rome, luidt het verzoek. Een taak die Joseph met aarzeling, waarschijnlijk een beetje tegenzin, aanvaardt. Maar er met grote trouw invulling aan geeft. Steeds katholiek goed gefundeerd, ook begripvol, luisterend, mild, goeddeels in stilte, verricht hij het Romeinse werk. Ratzinger met pensioen laten gaan, daarvan wil Johannes Paulus niet horen. Als Josephs eigen pausverkiezing meer en meer werkelijkheid dreigt te worden, bidt hij 'Heer, doe mij dit niet aan!' Maar het gebeurt. Hij is 78.

Het pontificaat van Benedictus wordt gekenmerkt door heldere, mooie verkondiging, liefde voor de Leer van Jezus, hartelijke ontmoetingen en een wonderlijke mate van rust en evenwicht in de Kerk. Zijn luiserende houding en afgewogen toespraken en preken doen deugd. Het doordenken van het geloof (bijvoorbeeld de verhouding 'geloof-verstand') maar ook een weer met meer oog voor traditie en schoonheid en in passende stijl gevierde liturgie... het zijn vruchten uit Benedictus' pausschap ontsproten.

De bisschop van Rome heeft verdriet over het steeds maar meer uitbannen van de christelijke cultuur in de westerse wereld. Hij legt daar de vinger op. In landen, door hem bezocht, oogst hij uiteindelijk respect. Misbruik verafschuwt hij. De eerste maatregelen tegen dat kwaad komen van hem. Hij wil dat de Kerk puur en goed is, verplaatst zich in slachtoffers en nodigt hen uit zonder pers erbij. Inderdaad, zijn doen en laten is voor sommige journalisten en krantenredacteuren 'paarlen voor de zwijnen' (Mt. 7,6). Verklaarbaar, bij agenda's waar het christendom alleen maar een sta-in-de-weg is.

Na de stap tot aftreden als Plaatsbekleder zoekt Benedictus eindelijk wat hij zo verlangt, de verborgenheid. Toch is het in het mini kloostertje in de Vaticaanse tuin geen dooie boel. De emeritus blijft al zijn dagen vroeg in de ochtend met de H. Mis starten, er werken, regelmatig ontvangsten toestaan, piano spelen, genieten van muziek en intensief correspondentie voeren. Wie hem schrijft krijgt antwoord. Vooral wijdt de rustende paus zich echter aan het bidden voor Kerk, wereld, mensen. Een lantaarn die op de achtergrond blijft schijnen..

Zijn toestand gaat achteruit, meldt paus Franciscus. Woensdag 28 december wordt de Ziekenzalving gegeven. Zijn laatste verstaanbare woorden enkele uren voordat Jezus hem komt halen zijn 'Signore ti amo' (Heer, ik hou van U). Een in eenvoudig misgewaad opgebaard lichaam heeft een rozenkrans in de handen. Een stoet van duizenden trekt langs, veel meer dan verwacht.

deken Floris Bunschoten

R.K. Parochieverband Zaanstreek

H. Bonifatius - H. Jozef - H. Maria Magdalena (Zd) - H. Maria Magdalena (W) -
HH. Martelaren van Gorcum - H. Odulphus - H. Petrus

Contactadres: Dorpsstraat 570 1566 BZ Assendelft

E-mail: kerkbestuur.pvz@gmail.com

Een pastoor gaat... een pastoor komt

Overeenkomstig wat in de kerken op zondag 15 januari is meegedeeld, willen wij u zo goed mogelijk informeren over een verandering waar onze parochies mee te maken krijgen. Eind vorig jaar werden wij door deken Bunschoten op de hoogte gebracht dat er een wisseling van de wacht aan zit te komen omdat bisschop Jan Hendriks aan de priesters George Paimpillil en Floris Bunschoten verzocht heeft een nieuwe benoeming te aanvaarden. Na korte bedenktijd hebben zij hierin toegestemd. Dit brengt met zich mee dat de bisschop een nieuwe deken van Zaanstreek-IJmond en pastoor van (alle) Zaanse parochies zal benoemen, en wel pastoor dr. G. Paimpillil (*1967). Momenteel is hij nog deken van het dekenaat Haarlem alsook pastoor van de parochies te Haarlem-noord (het parochieverband 'H. Franciscus'). Priester Nico Kerssens, momenteel parochievicaris in (alle) Zaanse parochies krijgt de benoeming samen met de nieuwe collega 'pastoor-in-solidum' te worden binnen het Zaanse team. Diaken Jeroen Hoekstra en pastoraal werker Matthé Buijns blijven hun activiteiten voor de parochies voortzetten. In de IJmondse parochies van ons dekenaat blijft de priester Ruben Torres de eindverantwoordelijk pastoor.

Het heeft ook tot gevolg dat onze huidige pastoor Floris Bunschoten uit de Zaanstreek vertrekt en benoemd wordt tot deken van het dekenaat Haarlem, pastoor van de parochies te Haarlem-noord (hierboven genoemd parochieverband 'H. Franciscus') en plebaan en rector van de kathedrale basiliek St. Bavo, en daar ook komt te wonen. Naar waarschijnlijkheid zal deken Paimpillil zich in de pastorie van de St. Bonifatiuskerk te Zaandam gaan vestigen en pastoor Kerssens in de pastorie van de H. Odulphuskerk te Assendelft. De benoemingen worden 1 maart van kracht. Wanneer eventuele installatieplechtigheden door de bisschop plaatsvinden is nog niet bekend.

Vanzelfsprekend komt er volop gelegenheid met onze nieuwe pastoor kennis te maken. En pastoor Bunschoten drukt ons op het hart hem goed te ontvangen in ons midden en hem ons vertrouwen en onze volledige steun te geven in het herder-zijn van onze gemeenschappen. Het kerkbestuur sluit zich bij dit verzoek aan en ziet uit naar de samenwerking met pastoor Paimpillil als nieuwe voorzitter van ons bestuur. Wij gaan ervoor!

Overigens hopen wij ook dat, op termijn, geïnteresseerde en gekwalificeerde (jongere) kandidaten zich bij ons zullen melden om ook bestuurlijke functies te behartigen. We moeten ons kerkbestuur op sterkte houden om het katholiek geloofsleven levendig en aantrekkelijk te doen uitstralen naar binnen en naar buiten toe en om pastores en kerkgangers de juiste faciliteiten te blijven bieden, waarbij gebouwen en financiën goed beheerd moeten worden.

Wij wensen de vele betrokkenen bij onze kerkgemeenschappen zegen en alle goeds toe voor 2023!

Het kerkbestuur van de r.-k. parochies Zaanstreek:

Jeroen Hoekstra, Martin Hijne, Ton Reijns, Corrie van Sijl, Marga Breed en Martijn Truijens

AFSCHEID

Dank!!

Dierbare mensen,

Zoals u in het bericht hierboven leest, zal ik binnenkort naar elders gaan om nieuwe herderlijke verantwoordelijkheden op me nemen op verzoek van mijn bisschop. Voor mij begint daarmee een andere bladzijde van mijn priesterleven. Daarom hier een woord van afscheid.

Toen ik, winter 2004, vlak voor mijn diakenwijding met mijn koffer bij pastoor Goedhart voor de deur stond, had ik nooit vermoed dat Onze Lieve Heer me negentien 'Zaanse jaren' zou geven. Maar wat blij ben ik dat het zo zijn mocht. Mijn eerste opdracht, de Zaanstreek, is en blijft mijn eerste liefde. Zoveel moois heb ik mogen ervaren en ben een intens gelukkig priester geweest in uw midden. Januari 2008 kwam ik in het mooie Assendelft te wonen. Daar heb ik nooit spijt van gekregen. De beginjaren als kapelaan, daarna administrator, pastoor en vervolgens deken, kreeg ik er wel steeds meer opdrachten bij.

Vooraf 2014 was een cruciaal jaar. Toen vonden bisschoppen Punt en Hendriks dat de tijd van allemaal aparte parochies tot het verleden moest behoren en verzochten zij mij blijkbaar om twee en daarna één bestuurlijk verband van parochies te smeden. Een proces dat met de nota 'Nieuwe tijden, nieuwe wegen' (2004) was ingezet, moest door mij uitgevoerd worden. Met plezier mocht ik met fijne collega's, van wie ik veel leerde, werken vanaf mijn priesterwijding in juni 2004 tot nu. Nooit vergeten kan ik natuurlijk de bovengenoemde pastoor Goedhart (†2020), maar ook – meer of minder intensief, dat verschilt – mocht ik deel van het pastoresteam uitmaken met Jan Broersen (†2022), Jaap Jonker (†2017), Ton Cassee (†2020) die het tijdelijke inmiddels hebben verruild voor het eeuwige. Hun gedachtenis blijft altijd bij mij. Ook noem ik de inmiddels emerituscollega's Ambro Bakker, Ria Casalod-Brakenhoff, Ton Hekkenberg, Jos van Steen, en tenslotte natuurlijk mijn broeders Lars Peetam, Johannes van Voorst, Matthé Bruijns, Nico Kerssens en Jeroen Hoekstra. Ik had het geluk en voorrecht dat deskundige en prettige medebestuurders, leden van parochieraden, vrijwilligers, musici, koorzangers, acolieten en vele, vele anderen, me altijd terzijde stonden.

Op bijzondere wijze blijf ik mensen die ik heb mogen helpen bij hun stap katholiek te worden in mijn hart dragen. Families rond stervenden en uitvaartmomenten die ik mocht bijstaan, huisbezoeken die ik mocht afleggen onder vaak heel verschillende omstandigheden, maar waar ik altijd veel hartelijkheid heb ontmoet. De vele gesprekken die ik mocht hebben met mensen op zielsniveau als geestelijk vertrouwensman, deden en doen mij verwonderd en dankbaar staan hoe rijk het is dienaar van zielen, celebrant aan het altaar en vader in het geloof te mogen zijn. Dank U, goede God!

In de achttien jaren van mijn priesterzijn in Zaanstreek heb ik situaties zien veranderen. Het is diverser geworden, minder éénvormig, meer open en verwelkomend, warm en vaak op grond van een bewuste keuze 'ik ben (of ik blijf) katholiek'. Geloof heeft zich verdiept. In vieringen zie ik toename van aandacht, liefdevolle eerbied en stilte. Als ik terugkijk op hoe ik dacht en werkte toen ik begon zie ik, het wezenlijke is bij mij hetzelfde gebleven maar de ervaring heeft me behoorlijk bijgeschaafd.

Sommige dingen om me heen veranderden niet. Met name de laagdrempeligheid waarmee mensen me benaderden, gewoon wanneer nodig, de gehechtheid aan onze parochies, aan het geloof in Jezus, Zijn Evangelie, en de behoefte aan en vraag naar Zijn Sacramenten. Dat is altijd gebleven. Respect had en heb ik voor parochianen van Wormerveer en Koog aan de Zaan die onder mijn pastoraat hun kerkgebouw aan de eredienst onttrokken en gesloten zagen worden. Ook de caritasinstellingen – nu werkgroepen – die bereid zijn geweest tot fusie, de Vereniging van Weldadigheid waarvan ik (kort maar hevig) voorzitter mocht zijn en de altijd bijzondere dynamiek in het Pinkencomité rond de kermisweek in Assendelft die voor mij onvergetelijk blijft... ik mocht het zeventien keer meemaken. Dankzij fijne huisgenoten en vrienden Jos en Jolanta Martens-Keijzer en hun zoon Xavier voelde ik mij nooit alleen en kon ik altijd van levendigheid om mij heen genieten, die ik zo op prijs stel.

Soms mocht ik merken dat Gods roepstem in de parochie had geklonken, zomaar in iemands hart, om een bijzondere weg van navolging van Jezus te gaan. Zo hebben veel mensen en momenten onuitwisbaar indruk op mij gemaakt, huwelijken, jubilea, vrijwilligersavonden, veel kan ik nog noemen.

Er is ook een andere kant. Ik besef dat ik tekortgeschoten ben, niet altijd de juiste hoeveelheid pastorale zorg en aandacht gegeven heb, niet altijd iets liet horen, niet altijd meteen bereikbaar was, niet altijd het juiste heb gezegd of goed gereageerd, soms teleurgesteld heb. Ik heb mijn best gedaan maar zeg sorry waar ik steken liet vallen. En om nog een stapje verder te gaan vraag ik van u een gebedje voor mij om uiteindelijk trouw bevonden te worden door mijn God, als ik eens op de drempel van Zijn huis moet verschijnen en Hij zal rechtspreken of ik als katholiek priester deed wat ik moest doen. Lieve mensen, ik sluit u allen in mijn hart, mijn gebeden. Vergeet mij niet, ik doe het u niet! Gelukkig verdwijn ik niet ver dus kom zeker nu en dan in de Zaanstreek aanwaaien. Iedereen is en blijft ook altijd welkom voor een bezoekje bij mij. Maar... trek vooral van harte en in toewijding aan onze Goede Herder, Christus, samen op met pastoor-deken George, pastoor Nico, diaken Jeroen en pastor Matthé op het verdere pad van onze christenreis, op naar de toekomst van de Heer; pelgrimstocht die wij allemaal aan het maken zijn...

Tot ziens!! Met u verbonden in het H. Hart van Jezus,
uw toegenegen
pastoor Floris Bunschoten

Parochiesecretariaat... dank

Bij de start van mijn werkzaamheden vanuit de pastorie van de Odulphus en het woonachtig worden aldaar, trof ik in diezelfde pastorie een goed lopend secretariaat aan waar Ingrid en Jopie werkzaam waren. Zij hebben mij altijd wegwijs gemaakt en ondersteund bij tal van dingen, ik wil jullie dan ook beide zeer hiervoor danken. Inmiddels is Ingrid als secretariaatsmedewerker ook goed bekend bij andere Zaanse parochies omdat onder haar het kerkbureau de laatste jaren uitgroeide tot secretariaat van de deken en regio. Met name 't Kalf waar de parochie-telefoon ook naar het Odulphuskantoor staat doorgeschakeld. Altijd prettig en kundig is Ingrid op haar post als mijn vraagbaak en rechterhand. Het is fijn dat er een zenuwcentrum is waar iedereen dinsdag-, woensdag en vrijdagochtend met vragen terecht kan. Ingrid dank! Het ga jou en jouw gezin goed, zet je werk voor Zijn Kerk voort met jouw enthousiasme, betrokkenheid en inzet onder Gods zegen.

deken Floris Bunschoten

MARIA LICHTMIS

Binnenkort is het weer Maria-Lichtmis. Het is de herdenking van de 'Opdracht' of 'Presentatie' van de Heer in de Tempel, waarbij Jezus, zoals elk joods jongetje, wordt opgedragen aan God (*zie Lucas 2,22-40*). Daarnaast herdenkt men het zuiveringsoffer dat Maria veertig dagen na de geboorte van Jezus volgens de Joodse wet (*Leviticus 12*) moest brengen. Vandaar de Latijnse naam Purificatio Mariae.

De datum waarop Maria-Lichtmis wordt gevierd, 2 februari, laat zien dat het de laatste feestdag is waarvan de datum verbonden is aan die van Kerstmis. De Mis valt namelijk 40 dagen daarna.

Op Maria-Lichtmis worden traditioneel kaarsen gewijd en een kaarsenprocessie gehouden vóór de Mis; vandaar de naam lichtmis. De processie staat symbool voor de intrede van Christus in de tempel van Jeruzalem, als het 'Licht dat voor alle volkeren straalt'.

Het is tevens traditie dat op Maria-Lichtmis pannenkoeken gegeten worden. Dit wordt uitgedrukt in het gezegde: 'Er is geen vrouwtje nog zo arm, of ze maakt met Lichtmis haar pannetje warm'. Door pannenkoeken te bakken werd vroeger de overschot van de bloem opgemaakt voor de nieuwe oogst. Ook de eieren werden opgebruikt want na Lichtmis begint al de voorvasten!

WIE GELOOFT IS NOOIT ALLEEN

In verband met het overlijden van emeritus paus Benedictus XVI, op 31 december van het vorige jaar, is op deze plaats een artikel overgenomen uit de extra, digitale, bijlage van het Katholiek Nieuwsblad dat, i.v.m. zijn overlijden, verscheen in de eerste week van het nieuwe jaar 2023. (redactie)

Wie gelooft is nooit alleen

De diepe hoop van Joseph Ratzinger

Door André Roes

Tijdens zijn leven maakte Joseph Ratzinger donkere tijden mee, binnen en buiten de Kerk. De christelijke hoop verloor hij echter nooit. "Het is altijd Advent."

In het jaar van zijn terugtreden herinnert paus Benedictus XVI zich de opening van het Tweede Vaticaans Concilie, waarvoor hij als jonge theoloog was uitgenodigd. Ik denk eraan terug, zegt hij, met nuchtere, deemoedige vreugde, omdat de Kerk de ervaring van de zonde kent. De vreugde komt voort uit het geloof zelf, maar toen de zwakheid en de zonde zich van de Kerk hadden meester gemaakt, kreeg men soms de indruk dat "de Heer slaapt en ons vergeten heeft".

In *Laatste gesprekken*, een lang interview met Peter Seewald, stelt Benedictus vast dat onze agnostische en relativistische cultuur steeds intoleranter wordt tegenover het christendom. Het christelijke zal steeds meer uit de openbaarheid verdwijnen. Christenen krijgen dan een grotere verantwoordelijkheid. De Kerk zal op een andere manier aanwezig moeten zijn.

In zijn eerdere gesprekken met Seewald in 1996 laat dan nog kardinaal Ratzinger zich verrassend open en vrij uit over de toekomst van de Kerk: de Europese volkskerk is voorbij, maar het is aanmatigend al een nieuw kerkmodel te ontwerpen, al zal het om een minderheidskerk gaan. Een soort "christelijke kibboetsen in Duitsland"?, vraagt Seewald. "Waarom niet? Dat zal moeten blijken", is het antwoord. Bezorgdheid, ja, maar geen wanhoop.

Tegenkracht

De Kerk wordt door haar vijanden graag als achterlijk voorgesteld en onschadelijk gemaakt door spot of onverschilligheid. Is zij een relict uit vroeger tijden, of is zij bezig aan een comeback, vooral buiten Europa, voor wie het wil zien?

In zijn vele audiënties wijst Benedictus altijd op het belang van boete doen, opnieuw beginnen en bekering, vooral voor priesters. Al bevindt de Kerk zich in crisis door massale geloofsafval, interne strijd en misbruikschandalen, dan nog is Christus blijvend bij haar: zij wordt in laatste instantie niet door mensen gedragen. De eerste christelijke gemeenten groeiden in tijden van vervolging, de eerste pausen waren martelaren, benadrukt Benedictus.

"De Kerk maakt het heel goed, want zij lijdt veel", zei paus Paulus VI eens. Achter deze paradox zit een sterk aanvoelen dat de Kerk in gevaar is als zij alleen maar triomfen kent: zonder lijden geen christendom. In Marcus 13 verkondigt Christus de Blijde Boodschap, maar die gaat gepaard met vervolging en valse profeten. Zijn leerlingen zullen onderwerp van haat worden, en Christus zal worden gekruisigd als een booswicht. Maar de twijgen van de vijgenboom, zegt Hij, worden al zacht en beginnen uit te botten. De zomer is nabij. "Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan": dat staat er **óók. Het is vreugdetaal.**

Ik was een medewerker van de waarheid, zegt Benedictus, en de waarheid is God, een persoon

Benedictus en zijn voorganger Johannes Paulus II overleefden godslasterlijke regimes, ideologieën die zich tegen de mens hadden gekeerd. Voor beide grote pausen was en bleef de Kerk een tegenkracht, bron van menselijke waarden, puttend

uit een waarheid die een onverwoestbare bevrijdende kracht vertegenwoordigt. In 1982 roept Johannes Paulus II de Oost Europese landen, die gebukt gingen onder de atheïstische leugen van het communisme, hartstochtelijk op om weer zichzelf te worden: sta op, ontdek uw afkomst, leef weer vanuit uw wortels!

WIE GELOOFT IS NOOIT ALLEEN

Ratzinger is er diep door getroffen. Of het nu door nationaalsocialisme, communisme of een doorgeschoten liberalisme komt, waar God van de horizon verdwijnt, is de waardigheid van de mens in gevaar. Daar moet de Kerk zich verzetten tegen de waan van de tijd. Ik was niet uit op bijval, zegt de oude Benedictus. De boodschap van Christus in de wereld is “ook een schandaal, begonnen met Christus zelf”.

Benedictus’ stijl is heel anders dan die van zijn voorganger. Hij begint zijn ambt als “een eenvoudige en bescheiden werker in de wijngaard van de Heer”, die steeds herhaalt: wie gelooft is nooit alleen. Je bent in gezelschap van God, van Christus, van de grote heiligen van vroeger en van nu. Christus oriënteert ons, Hij is het middelpunt van de geschiedenis. De encycliek *Deus Caritas Est* verwijst naar het voorbeeld van de heiligen, naar het grootste licht dat Maria is geweest. In de Eucharistie is Christus steeds opnieuw aanwezig en nabij: wie gelooft is nooit alleen.

Het geloof vraagt veel van ons, maar het is nooit negatief of dwingend. Het bevrijdt en geeft vreugde. De Kerk is in de wereld, en dat is haar aan te zien: zij draagt de zonden van die wereld met zich mee. Maar zij is niet van de wereld. Om niet te bezwijken voor cynisme en wanhoop moeten wij erop vertrouwen, zegt Benedictus’ opvolger Franciscus, dat de Heilige Geest op de Kerk rust. Hij zorgt ervoor dat zij hoop en vreugde blijft verkondigen, de Blijde Boodschap, ook in tijden van crisis.

Christenen zijn adventsmensen, die geloven in die Blijde Boodschap, schreef de jonge Ratzinger in 1965. Adventsgeloof betekent niet dat de wereld is verlost. Dat is zij zeker niet. Maar zij staat nu “onder de barmhartige liefde van God”. Hij draagt de geschiedenis, ook in ons persoonlijk leven. Maar om Hem te vinden, moet je Hem wel tegemoet willen gaan, zegt Ratzinger. God is aanwezig, hoe verborgen ook. Blijf verlangen, “het is altijd Advent”. Adventsmensen zijn mensen van de hoop, in de Kerk en in alle menselijke relaties.

De heilige Bonaventura had grote invloed op de theoloog Ratzinger. Hij vergeleek de beweging van de hoop eens met de vlucht van een vogel. Die moet zijn vleugels zo breed mogelijk spreiden en al zijn kracht aanwenden om op te stijgen en te vliegen. De Kerk kan niet zonder vreugde, niet zonder hoop. Zij is dynamischer dan je denkt, er gebeuren in de Kerk altijd weer nieuwe dingen, benadrukt Benedictus. En inderdaad. Zo besloot kardinaal Léger, de aartsbisschop van Montreal, op zijn 63e jaar zijn ambt op te geven. Hij vertrok naar Kameroen, om twaalf jaar lang als eenvoudig priester tussen de melaatsen te werken. Tijdens een van zijn laatste reizen zocht Benedictus hem in één van die lepra-oorden op. De media registreerden het nauwelijks. Wie geen oog heeft voor de vreugde en de barmhartigheid van het Evangelie, ziet hier niets.

Barmhartigheid

In 2007, bij zijn bezoek aan Sao Paulo, doorbrak Benedictus het protocol en sprak lang met dakloze en drugsverslaafde jongeren. Hij omarmde hen, sprak hen moed in en liet hun merken dat zij belangrijk voor hem waren. De barmhartigheid is het wezen van de boodschap van het Evangelie, zij is de naam van God zelf, zei Benedictus in 2008.

Wij hebben mensen nodig, stelt hij, die innerlijk gegrepen zijn door het christendom en het beleven als geluk en hoop. De echte hervormers van de Kerk waren zulke heiligen, voegt hij eraan toe. In 2005 sluit hij *Deus Caritas Est* af met een gebed tot Maria. Zij heeft aan de wereld het goddelijke, ware licht geschonken waarop de Kerk moet vertrouwen. De Kerk kent vele problemen, conflicten, pijndossiers. In onze mediacultuur, die emotie cultiveert, die aanklaagt en plaatsen van strijd opzoekt, is men vrijwel doof geworden voor de woorden van haar stichter. Maar het woord van het Evangelie “kan nooit ongezegd blijven en nooit onbelangrijk worden”. Daarvoor heeft Benedictus gewerkt. “Want als wij Jezus niet meer kennen, dan is de Kerk aan haar einde gekomen.”

De Kerk moet ons leren het goede te doen. Zij stelt hoge eisen én troost ons. Maar voor alles moet zij de vreugde verkondigen. De engel groet Maria, en alle mensen, met een bevrijdend woord: de Heer is met u. Wij zijn niet meer alleen. Laat zelfs de bergen juichen, roept Jesaja.

Terugkijkend op zijn pausschap zegt Benedictus in 2016: ik heb mijn dienst gedaan. Was u een hervormer of een behouder, wil Seewald weten. Men moet beide doen, antwoordt hij. Ik was een medewerker van de waarheid, zegt Benedictus, en de waarheid is God, een persoon. Ik leef “in het bewustzijn dat ons hele leven toegaat naar een ontmoeting met Hem”.

“Geloven”, zegt Benedictus in 2013 aan het einde van zijn pausschap, “is niets anders dan in de nacht van de wereld Gods hand aanraken en zo – in stilte – het Woord horen, de Liefde zien.”

DIACONIE: NIEUWE INITIATIEVEN IN DE REGIO

Donaties voor de voedselbank

Diverse kerken in de Zaanstreek hebben tijdens de kerstdagen een inzamelingsactie gehouden, zodat de voedselbanken hun voorraden kunnen blijven aanvullen. De voedselbanken en kwetsbare groepen klanten worden geconfronteerd met de indringende gevolgen van de hoge energieprijzen en de hoge inflatie, boodschappen worden steeds duurder. Zij zien het laatste half jaar een sterke groei van het aantal klanten. Op dit moment helpen zij wekelijks ruim 120.000 mensen. Een derde daarvan is kind.

Verder staat er bij de bekende supermarkten een inzamelendoos, waar DE punten kunnen worden ingeleverd. De ingezamelde punten kunnen vervolgens worden ingeruild voor pakken koffie voor de voedselbank. Alvast bedankt.

Voor meer informatie: voedselbanknederland.nl/?s=waardepunten

Jonge daklozen

Het leger des Heils zal in samenwerking met de gemeente Zaanstad het pand aan de Klaas Katerstraat verbouwen tot opvangplek voor jongeren tussen de 18 en 23 jaar. De verwachting is dat deze voormalige school verbouwd zal worden halverwege 2023. Voor meer informatie:

www.legerdesheils.nl/artikel/leger-des-heils-ziet-grote-stijging-dakloze-jongeren

Mantelzorg onmisbaar

Als iemand langdurig en/of intensief voor iemand zorgt vanwege ziekte of beperking noemen wij dit mantelzorg. De gemeente Zaanstad roept deze mensen op om zich te melden bij de Sociale Wijkteams. Zij kunnen gesprekken met u voeren en informeren over de mogelijkheden tot ondersteuning. U staat er niet alleen voor!

Voor meer informatie: www.swtzaanstad.nl

Aan het begin van het nieuwe jaar, kunnen wij ons afvragen hoe wij anderen op één of andere manier kunnen helpen. Er is vast wel iets wat wij kunnen doen. Ik wens u daarvoor veel kracht en een goede gezondheid en Gods zegen toe.

diaken Sibrecht Fieggen

DE OPDRACHT VAN DE HEER IN DE TEMPEL

Het loflied van Simeon

door Clara Bruins

Op 2 februari vieren we de Opdracht van de Heer in de tempel, ook Maria Lichtmis genoemd. Dit feest heeft een Bijbelse achtergrond. Lucas (2:22-28) vertelt dat Maria en Jozef veertig dagen na de geboorte van Jezus naar de tempel gaan om, overeenkomstig de Joodse wet, hun eerstgeboren Zoon aan God op te dragen en zich rein te laten verklaren. Ook brengen zij het voorgeschreven offer: twee jonge duiven. In de tempel van Jeruzalem ontmoeten zij de bejaarde Simeon, een vroom man die hoopvol uitzag naar de vertroosting van Israël door de Heer. Hem was door de heilige Geest geopenbaard dat hij niet zou sterven voordat hij de Messias gezien had.

Simeon herkent in het Jezuskind de Messias en looft God

Als de kleine Jezus de tempel binnengebracht wordt, herkent Simeon in dit Kind de lang verwachte Messias, de Redder van Israël. Hij neemt de baby in zijn armen en vol vreugde prijst hij God met de volgende woorden (Luc. 2:29-32):

Nu, laat u, Heer, uw dienaar in vrede heengaan, zoals u hebt beloofd.

Want met eigen ogen heb ik de redding gezien

die u bewerkt hebt ten overstaan van alle volken:

een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen

en dat tot eer strekt van Israël, uw volk.

De lofzang van Simeon verbeeld

Het loflied van Simeon (*Nunc dimittis*) werd al vroeg een vast onderdeel van het kerkelijk avondgebed. Het lied is door vele componisten getoonzet en was ook een dankbaar onderwerp voor de schilderkunst. Door Arent de Gelder (1645-1727), leerling van Rembrandt, is het Bijbelverhaal ontroerend verbeeld op een schilderij dat te zien is in het Mauritshuis te Den Haag. We zien de oude Simeon die zich in een lofzang tot God richt om Hem te danken voor de komst van de beloofde Verlosser. In zijn armen ligt het kindje Jezus, in doeken gewikkeld. Maria is in gebed verzonken en Jozef, bijna onzichtbaar op de achtergrond, houdt het duiven-offer vast. Een krachtige licht-straal schijnt op Simeon, het Jezuskind en op Maria's gelaat en handen. Door het sterke contrast van licht en donker worden de profetische woorden van Simeon onderstreept: het Kind in de armen van Simeon is het Licht dat God in de wereld gezonden heeft om de duisternis te verdrijven. Dit Licht, tot heil en troost van Israël en van alle volkeren, zal steeds groter worden en zich verspreiden over heel de aarde. Simeon heeft het begin hiervan aanschouwd en kan nu in vrede heengaan.

HET IS WEER VOORBIJ DIE MOOIE ZOMER

Er was een tijd dat na de vakantieperiode foto's werden uitgewisseld. Op verjaardagen gingen fotoboekjes rond en werden verhalen gedeeld. Tegenwoordig moet je dan kijken op zijn of haar telefoon. Of je hebt ze al 'live' gezien op Facebook of Whatsapp. Ik wil een kiekje met uw delen uit mijn vakantiealbum.

Ergens hoog in de Oostenrijkse bergen tegen de boomgrens aan kwam ik deze boom tegen. Een enorm rotsblok leek boven op de jonge boom gevallen te zijn.

Maar de groeikracht en het verlangen naar leven was zo groot dat de boom andere wegen zocht om naar het licht te groeien. Het lijkt te zijn of die boom het rotsblok heeft omarmd.

Zo van 'je dacht dat je te zwaar was voor mij, maar nu ben ik het die jou in de houdgreep heeft'. Nu kan die boom dat wel denken, bomen kunnen oud worden, maar die steen ligt daar al miljoenen jaren steen te zijn.

Over vergankelijkheid van dat mensje gesproken dat deze foto heeft gemaakt.

Stenen kunnen je zwaar vallen, je beperken in wie je bent en wat je wilt.

Nu hebben we in onze geloofstraditie ook wat met stenen.

De bekendste steen is de grafsteen die op Paas-morgen van het graf blijkt weggerold te zijn. De laatste steen van de dood die alles afsluit, blijkt toch niet zo eeuwig te zijn. Maar ook tijdens de levensweg kunnen gebeurtenissen je overkomen en zwaar vallen. Er kan van alles gebeuren op onze kwetsbare levensweg. Beperkingen door de tijd waarin je leeft: Hoeveel mensen hadden graag in hun jeugd een verdere studie gevolgd, maar dat zat er door economische omstandigheden gewoon niet in.

Wat kan er met je gezondheid gebeuren. Hoe kunnen handicaps zwaar vallen in je leven. Het overkomt je, je wordt erdoor verpletterd. Wat kan er gebeuren in onze relaties, partners die wegvallen, familieleden en vrienden die je mist. En als je ouder wordt vertellen mensen het verhaal dat je de laatste geworden bent van een generatie. Er is zorg over de toekomst, de economie, de aarde, over oorlog.

Mijn hemel wat een stenen kunnen er op je terecht komen die je dreigen te verstikken. Knap, ongelooflijk bijzonder vind ik het hoe veerkrachtig mensen kunnen zijn. Niet blijven hangen in 'waarom moet mij dit overkomen', maar over-eind krabbelen en kijken naar het licht.

Daar op de berghelling ben ik een paar keer om die boom gelopen, denkend aan al die mensen die dat bedolven zijn hebben meegemaakt en verder zijn gegroeid. En naar boven kijkend zie je ook dat die boom gehavend is door de stormen en de seizoenen. Takken zijn ervan afgescheurd, maar hij is verdergegaan naar het licht. Mensen kunnen zijn als bomen!

Matthé Bruijns

ACTIVITEITEN

Sing-in Grote Kerk in Westzaan

De activiteitencommissie van de Grote Kerk in Westzaan organiseert op woensdag 22 februari 2023 een sing-in in de grote kerk in Westzaan in samenwerking met het Zaans Interkerkelijk Mannenkoor onder leiding van hun vaste dirigent Hugo van der Meij.

Verder werkt mee aan dit concert de in binnen- en buitenland bekende organist pianist Arjan Wouters, die niet alleen het koor begeleidt maar ook een aantal improvisaties van eigen hand ten gehore zal brengen op het prachtige orgel in deze kerk. Het belooft een geweldige avond te worden en we rekenen op een volle kerk. Zet de datum vast in uw agenda. De kerk is open om 19.30u en het concert begint om 20.00u, de toegang is gratis. Er is wel een collecte voor bestrijding van de onkosten en om ook in de toekomst zulke avonden te kunnen blijven organiseren.

De activiteitencommissie.

OP PELGRIMSTOCHT – OOK IETS VOOR JOU?

Al drie jaar speel ik met de gedachte een pelgrimstocht naar Rome te willen doen. Dit verlangen groeit nog steeds, net als de roeping dat ik mijn katholieke geloof door wil geven aan de nieuwe generatie, die nog nauwelijks wordt aangesproken hier in Nederland. Er zijn vast parochianen die hiervoor voelen, of erover dromen. Ik kom graag in contact met jou of hun om eens hierover in gesprek te gaan. Of heeft u een pelgrimstocht gedaan, al was het maar een klein gedeelte hiervan in Nederland op het Pieterpad of anderszins.

Voor corona vond ik wandelen nog eigenlijk niet heel spannend, eerder saai. Tijdens corona leerde ik mijn eigen woonomgeving op een andere manier kennen. Elke dag andere straatjes door en steeds verrassende plekjes ontdekt. Het smaakte naar meer. In 2021 heb ik een begeleide reis geboekt, een Alpenoversteek in acht dagen. Je wilt veel, maar ik heb mijn eigen conditie en vaardigheden schromelijk overschat en de inspanning onderschat. Op de derde dag moest ik al afhaken, met een te zware rugzak (12 kilo) en te weinig getraind op het stijgen en dalen, al kon ik met gemak 20 kilometer of meer per dag lopen. Deze zomer andere aanpak gekozen. Om het eens duurzaam te proberen met

de trein en twee rugzakken gestart. Het idee: ergens basis opzetten en met lichtere rugzak enkele dagen lopen. Nog steeds onderschat en temperatuur boven 30° maakte het heel zwaar. Kortere wandelingen gedaan en wel genoten van het reizen door Zuid-Duitsland en ook veel ervaringen opgedaan.

Ik las in een pelgrimstijdschrift dat de weg jou zoekt, niet jij de weg. Dat kwam wonderbaarlijk uit. Ik kwam zo eind augustus min of meer toevallig op een stukje Jakobsroute tussen Düren en Aachen. Dat wilde ik in twee dagen doen. Misrekening wederom, had drie dagen moeten zijn. Ook vertrekken om 11.30 uur in de ochtend veel te laat, gezien de warmte.

Mensen spraken me echter aan, vroegen of ik op pelgrimstocht was, dat was bijzonder. Er waren uren dat ik geen enkele horeca tegenkwam, maar vlinders boden gezelschap en bramenstruiken gaven me voeding. Bij begraafplaatsen kon ik mijn waterzak bijvullen. En om de zoveel tijd was er een kerk open waar ik koelte kon genieten, kon rusten en een kaarsje opsteken. Ik vond zelfs een huis met een schelp erop. Ik had hier kunnen aanbellen voor verblijf of voor een kopje koffie.

Ik had nooit gedacht dat ik de weg kwijt zou raken, zulke fantastische borden overal? Maar in de bossen en op de heide maakte ik een andere ervaring, ik zag een bord gewoon niet of het was overgroeid, omgevallen of anderszins. Het kostte in totaal ongeveer 3km omlopen en energieverlies. Ik kwam heel ver toch. Was na zeven uren onderweg zo moe dat ik langer moest rusten. Daarna was het door de schemering zo laat geworden, zag de bewegwijzering niet meer. Mijn mobiel bracht me nog de goede kant op totdat zelfs het mobiele zonnepaneel ervoor leeg was. De laatste 2km met taxi afgelegd. De kathedraal in Aachen was al dicht, maar het was een onvergetelijke ervaring, die naar meer smaakt.

2023 wordt mijn jaar. Ik ga op pelgrimstocht, al is het maar voor een of twee weken en het eindpunt is nog niet zo belangrijk. Ik kan het iedereen aanraden.

Contact welkom: Jeanette.Ghatas@ziggo.nl

STILLE OMGANG 18-19 MAART

Het gezelschap van de Stille Omgang Amsterdam organiseert voor het jaar 2023 de jaarlijkse omgang en wel in de nacht van 18 tot 19 maart.

Ter verdieping heeft de Stille Omgang 2023 als intentie:

“Levend brood voor onderweg, in stilte getuigen”

Het is een oproep aan alle mannen en vrouwen om hiervoor te gaan in de stille processie. Ook wij worden in de gelegenheid gesteld om aan deze processie deel te nemen.

In samenwerking met RK Purmerend wil het Zustergezelschap Zaandam gaarne aan dit initiatief van pelgrimeren meewerken. Daarom roepen wij u allen op om zich bij voorbaat op te geven, zodat wij kunnen rekenen op een volle bus; om op weg te kunnen gaan naar de Stille Omgang. Tijdens de rit naar Amsterdam gaan we ons voorbereiden op de Omgang door het bidden van de Rozenkrans. Ons gebed wordt dan gevraagd voor ieder die het nodig heeft, voor de Kerk en voor de problemen in de wereld.

Aangekomen in Amsterdam nemen we eerst deel aan de H. Eucharistie. Daarna worden we met de bus naar ons startpunt gebracht om in stilte de Omloop te gaan lopen.

Reden genoeg om mee te gaan. Laat zien dat we een gemeenschap zijn: samen de schouders er onder, tot eer van God en zijn volk.

Opgave voor Zaandam:

Bij mw. Marleen van de Wardt

telefoon: 06-40511210

email : vanderwardtm@gmail.com

Kosten: 15,- euro

(voldoen svp met gepast geld op de avond in de pastorie)

Vertrek : Bonifatiuskerk te Zaandam

Verzamelen: 20.30 uur

Vertrektijd: 21.00 uur

LEZING OVER DE STILLE OMGANG

door Jeroen Brenninkmeijer, voorzitter van het Gezelschap van de Stille Omgang

Wanneer: donderdag 9 februari 2023 om 19.30 uur

Waar: Nicolaaskerk voorzijde – Kaasmarkt 15 – 1441 BG Purmerend

Een uitgebreide lezing over het ontstaan van de Stille Omgang met een wandeling door de tijd vanaf 1345 met als kenmerken:

- * Dat Amsterdam in die tijd de belangrijkste bedevaartsoord was van Europa.
- * De verbintenis van Maximiliaan van Habsburg met Amsterdam.
- * De tijd van de Alteratie (strijd tussen Katholiek en Protestant: 1578-1881)
- * Betekenis van Joost van de Vondel in 1645 en de schuilkerken.
- * Stille Omgang Amsterdam va. 1881 met beelden uit het verleden en het heden.

Dit nog en nog vele andere details kunt u vernemen tijdens deze lezing; hierna is er ook gelegenheid om vragen te stellen over de Stille Omgang. Wilt u onder het genot van een kopje koffie aanwezig zijn bij deze lezing en inspiratie opdoen, dan kunt u zich opgeven bij:

diaken Marcel Kaaijk, 06-20973992, e-mail: m.kaaijk@chello.nl

Nog is het licht in de tempel niet gedoofd'

Op 30 november jl. hield diaken Rob Mascini een lezing over de in zijn ogen bedenkelijke manier waarop in katholiek Nederland wordt omgegaan met onze kerkgebouwen. Daarmee geef ik meteen de portee van zijn pleidooi weg, maar

Mascini heeft goede argumenten. Hij spreekt vanuit een rijke ervaring van vijftig jaar als pastoraal werker en vanuit de nodige theologische en historische inzichten. Zijn eerste ervaring deed hij op in de Spaarndammerbuurt in Amsterdam, waar de Maria Magdalenakerk in 1967, kort voor zijn aantreden als pastoraal werker was gesloopt. De buurt, vooral de niet (meer) meelevende parochianen waren daar heel boos over, en nog steeds is de plek waar de kerk heeft gestaan een lelijk litteken in de stad.

In het buitenland zag hij hoe in Oost-Europa onder het communistisch bewind kerkgebouwen door de staat waren onteigend, in gebruik genomen als stal of werkplaats en vaak zwaar werden toegetakeld. Na de val van de muur deden pastores en geloofsgemeenschappen veel moeite om hun kerken weer in ere te herstellen. Intussen hadden de pastores soms met gevaar voor hun leven het christelijke vlammetje brandend gehouden.

In Latijns-Amerika, met name in Colombia in het oerwoud waar de FARC heerste, richtten mensen plaatsen van gebed en herdenken in, als hun kerkjes hen werden afgepakt.

In Frankrijk heeft ieder dorp een kerkje. Voor vieringen worden ze niet of nauwelijks meer gebruikt, bij gebrek aan pastores en/of gebrek aan gelovigen. Maar gesloopt worden ze niet, ze blijven een centrum van betekenis voor hun omgeving. En in de stad? Toen een paar jaar geleden de Notre-Dame in Parijs in brand stond zonk 'half Parijs' op de knieën om te bidden voor behoud.

In zijn werkzame leven als pastor heeft Mascini zeven keer een kerk waarbij hij betrokken was, gesloten zien worden. En steeds was dat een nauwelijks of niet uit te leggen drama voor de parochies. Ook op andere plaatsen in het bisdom zijn of worden kerken gesloten. Criterium is vaak dat de ene viering op zondag nog maar door een handjevol mensen

wordt bezocht. En zeker, de viering van de Eucharistie is een belangrijk element in ons kerkzijn. Maar daarnaast is een kerk, een parochie, ook een centrum voor diaconale activiteiten. Een goed voorbeeld daarvan is de Groenmarkt-kerk in Haarlem. En toch moet ook die binnenkort dicht. Op zondag komen er zo'n veertig mensen. Maar door de week hebben wel 400 mensen hier iets te zoeken... Het gebouw is monumentaal, dus sloop is niet aan de orde. Maar de parochie raakt haar basis kwijt. In de jaren negentig gebeurde hetzelfde met de Nicolaas-kerk in Den Helder. Ook daar werd gevierd, en ook daar bruiste het in het gebouw, dat zich daar uitstekend toe leende, van activiteiten voor en met de buurt. Het besluit tot opheffen van de parochie, van bovenaf genomen, kwam als een donderslag. De buurt kwam in het geweer, en tot 2009 bleef de kerk nog open. Daarna werd het moeilijk, van plannen voor een goede invulling van dit monument kwam niet veel terecht, het is nu een gymzaal.

Het bisdom hanteert vaak het financiële argument om een besluit te rechtvaardigen. Het is de vraag of dat in alle gevallen terecht is. Als voorbeeld noemde Mascini de parochies in Bloemendaal en Aerdenhout. Zijn advies is dan ook om in het gesprek met het bisdom door te vragen op dat punt. Een kerk is in de eerste plaats van de parochie, niet van de pastor die er een aantal jaren dienend mag optreden en niet van de bisschop.

Wat Rob Mascini ook steekt is het contrast tussen de ingebruikname van een kerk en de sluiting. Kerken worden geconsacreerd, geheiligd, met veel kerkelijke pracht en praal, meestal door de bisschop zelf. Bij sluiting en ontmanteling laat de bisschop zich niet zien.

Kerken zijn heilige plaatsen, ze staan vaak ook op oeroude heilige plaatsen. Wegdoen, slopen? Mascini houdt een krachtig pleidooi voor het

zoeken naar creatieve oplossingen. Leg, als dat nog niet is gebeurd, verbinding met de buurt of het dorp, zoek naar activiteiten door de week, houd de deur open voor ieder die wat te vieren of te rouwen heeft, al dan niet katholiek. En geef de regie niet te makkelijk uit handen.

In de Zaanstreek blijven we ons best doen.

verslag Corrie van Sijl

CATHERINE LABOURE

Ken je Catherine Labouré?

Niet veel mensen kennen Catherine Labouré, de bescheiden zuster aan wie Maria eens verscheen en een verzoek deed dat een medaille geslagen zou worden ter ere van haar, zodat allen die deze zouden dragen speciale genaden zouden ontvangen.

Catherine is geboren in Frankrijk op 2 mei 1806. Ze was het negende kind in een gezin met elf kinderen. Toen ze nog maar acht jaar was, stierf haar moeder en nam zij de verantwoordelijkheid voor het hele huishouden op zich. Ze stond bekend als een rustig, praktisch ingesteld meisje.

Toen dit kon trad ze in bij de Dochters van Liefde, die een congregatie zijn met veel zorg voor de armen, volgens het charisma van hun stichter, de H. Vincentius.

Toen Catherine in haar noviciaat was en 24 jaar oud, verscheen haar de H. Maagd voor het eerst, maar later gebeurde dit opnieuw en vroeg zij Catherine de getoonde medaille te laten vervaardigen, waarop Maria afgebeeld moest staan zoals ze zojuist verschenen was. Op de achterzijde moesten een kruis, de letter M, twee harten en twaalf sterren worden geslagen. Rondom Maria op de medaille moesten de woorden staan die bij de verschijning ook in letters rondom O.L. Vrouw verschenen: O Maria, zonder zonde ontvangen, bid voor ons die onze toevlucht tot U nemen.

Het kostte Catherine twee jaar voordat ze haar biechtvader/geestelijk leidsman overtuigd had het maken van deze medailles te realiseren. Uiteindelijk kreeg ze groen licht. Er werden 2000 exemplaren gemaakt. Ze verspreidden zich in zo'n rap tempo en er gingen zoveel goede effecten van uit, dat men dat op zichzelf al 'wonderbaarlijk' noemde.

Na het ophouden van de Mariaverschijningen zette Catherine haar verdere leven voort in gehoorzaamheid als zuster-portierster. Ze werkte later met de zieken bij het klooster van de Dochters van Liefde buiten Parijs, maar ze hield zich stil en onthulde gedurende 45 jaren niet aan haar oversten dat zij de zuster was geweest aan wie Maria verscheen om de medaille te geven.

Catherine overleed in Parijs op 31 december 1876 en werd heilig verklaard in 1947 door Pius XII. Haar onaangetaste lichaam rust in een glazen kist in de kapel van het klooster van de zusters aan de Rue du Bac. De naam van deze straat is synoniem geworden voor de boven beschreven gebeurtenissen. Of '1830', het jaar dat daarbij hoort. Over de hele wereld is de medaille, door Catherine gepropageerd in opdracht van Jezus' Moeder, nu verspreid. Mensen dragen ze aan een kettinkje om de hals en zijn ze in de volksmond 'wonderdadige medaille' gaan noemen. Toen heeft de opdrachtgeefster uit de hemel aan Catherine gezegd dat 'met vertrouwen dragen' beter is dan gewoon 'zomaar' dragen.

Tussen Kerstmis en Veertigdagentijd

Een tijdje geleden hebben wij met Kerstmis de geboorte van Jezus gevierd, binnenkort horen wij dat de inmiddels volwassene Jezus 40 dagen de woestijn in gaat, om te vasten en zich zo voor te bereiden op zijn openbaar optreden. Maar wat gebeurt er in al die jaren daar tussenin? Daarover weten we weinig – maar toen Jezus 12 jaar oud was, was Hij ineens zoek!

Het is Pasen en dus is het groot feest in de tempel van Jeruzalem. Maria en Jozef gaan er graag met Jezus naar toe. Ze vinden het fijn om daar met zoveel mensen te zijn. Nu zijn ze onderweg naar huis. Ze hebben al een dag gereisd. Jezus hebben ze al een poosje niet gezien. Hij loopt met familie mee. Tenminste, dat denken ze. 's Avonds zegt Maria tegen Jozef:

“Waar is Jezus toch? Ik wil hem even een kusje geven, voordat we gaan slapen.”

“Maak je geen zorgen”, zegt Jozef, “Hij zal niet ver weg zijn. Ik zal eens buiten kijken.”

Maar ze vinden hem niet. Wat moeten ze nu doen? Maria is erg ongerust.

“Hij is nog maar twaalf”, zegt ze. “Als er maar niets is gebeurd.”

Samen met Jozef gaat ze terug naar Jeruzalem om Jezus te zoeken. Pas na drie dagen vinden ze hem. Hij is in de tempel en zit in een kring van leraren. Hij luistert naar ze en stelt de ene vraag na de andere.

“Wat een slimme jongen”, zeggen de mensen die hem horen praten. “Hoe weet hij dat allemaal, op zijn leeftijd?”

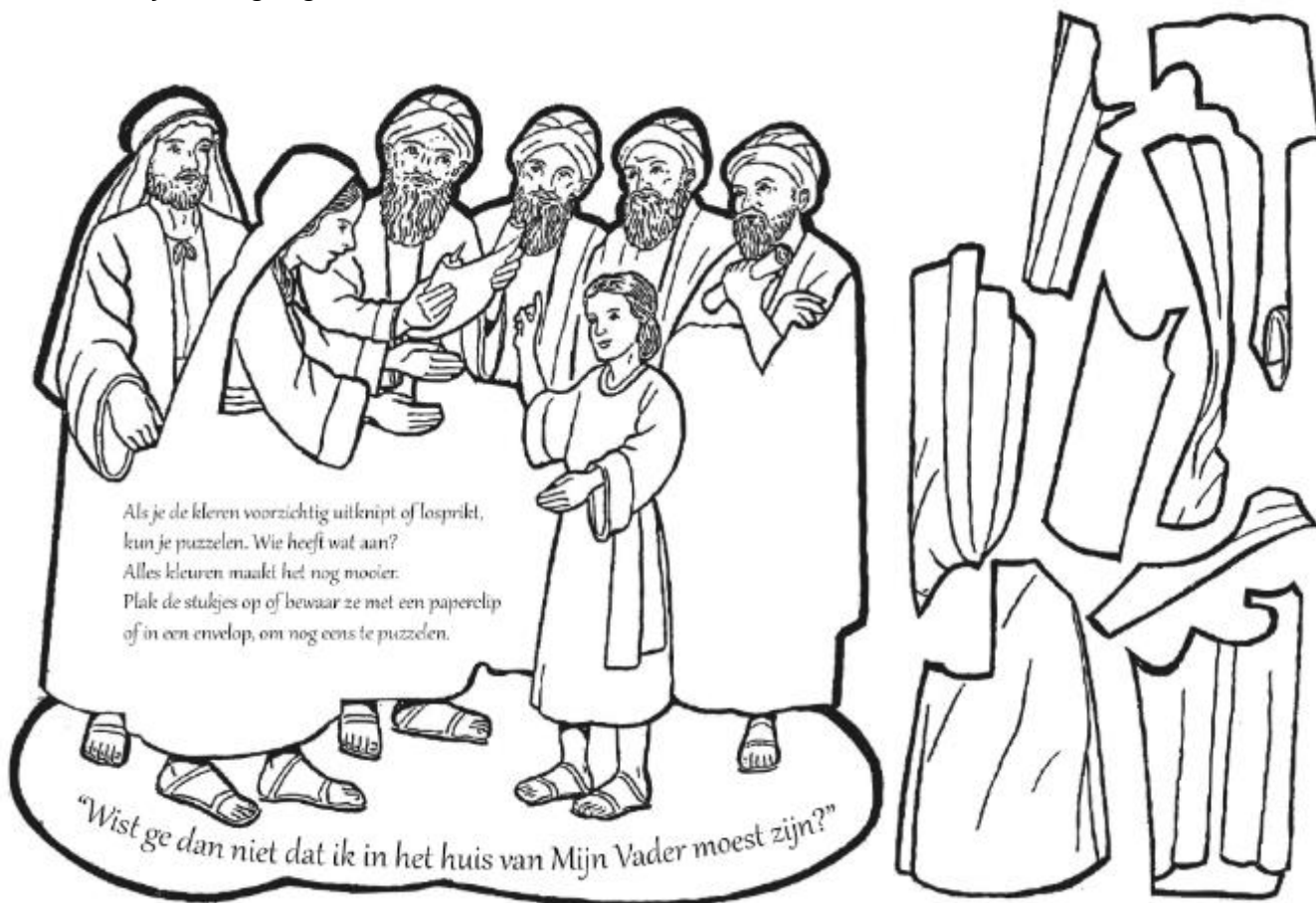
Als Maria en Jozef hun zoon zien zitten, zijn ze erg van streek.

“Kind, wat doe je ons aan?” zegt Maria. “We hebben je overal gezocht. Ik was zo bang dat ik je kwijt was.” Jezus zegt: “Jullie hoefden Me toch niet te zoeken? Wist je dan niet, dat Ik in het huis van mijn Vader moest zijn?”

Ze begrijpen niet wat Hij daarmee bedoelt. Maar Maria denkt: ‘Hier moet ik nog eens goed over nadenken.’ Jezus gaat mee terug naar Nazareth, waar ze wonen. Hij wordt ouder en wijzer. God en de mensen om Hem heen houden steeds meer van Hem.

Knip de kleren uit en kijk wie wat aan heeft.

Maak de afbeelding nog mooier door die in te kleuren.

VIERINGEN IN DE ZAA NSTREEK

Zondagsvieringen in de Zaanse R.-K. parochies

	St. Bonifatius <i>Oostzijde 12</i>	H. Maria Magdalena <i>Kalf 160</i>	H. Odolphus <i>Dorpsstraat 570</i>
4^e zondag d.h. jaar za. 28 januari	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
zo. 29 januari	9.30 u. Eucharistie N. Kerssens	11.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
5^e zondag d.h. jaar za. 4 februari	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
zo. 5 februari	9.30 u. Eucharistie <i>waarna Blasiuszegen</i> N. Kerssens	11.00 u. Eucharistie <i>waarna Blasiuszegen</i> N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie <i>waarna Blasiuszegen</i> F. Bunschoten
6^e zondag d.h. jaar za. 11 februari	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
zo. 12 februari	9.30 u. Eucharistie N. Kerssens	11.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
7^e zondag d.h. jaar za. 18 februari	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
zo. 19 februari	9.30 u. Eucharistie F. Schouten	11.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	10.00 u. Eucharistie P. Bindels
Aswoensdag wo. 22 februari	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	12.00 u. Eucharistie N. Kerssens	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
1^e Vastenzondag za. 25 februari	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
zo. 26 februari	9.30 u. Eucharistie N. Kerssens	11.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
2^e Vastenzondag za. 4 maart	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie G. Paimpillil
zo. 5 maart	9.30 u. Eucharistie N. Kerssens	11.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie G. Paimpillil
3^e Vastenzondag za. 11 maart	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie G. Paimpillil
zo. 12 maart	9.30 u. Eucharistie G. Paimpillil	11.00 u. Eucharistie G. Paimpillil	10.00 u. Eucharistie N. Kerssens
zondag Laetare Za. 18 maart	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie G. Paimpillil
zo. 19 maart	9.30 u. Eucharistie F. Schouten	11.00 u. Eucharistie N. Beemster	10.00 u. Eucharistie G. Paimpillil

(voorgangers in maart onder voorbehoud ivm. nieuwe pastoor)

	H. Martelaren <i>Pinkstraat 14</i>	St. Petrus <i>Snuiverstraat 2</i>	H. Magdalena <i>Dorpsstraat 353</i>	St. Jozef <i>Veldbloemenweg 2</i>
4^e zondag d.h. jaar zo. 29 januari	10.00 u. Communie A Dijkers	10.00 u. Communie K. Schuurmans	10.00 u. Communie T. Molenaar	10.00 u. Communie M. Bruijns
5^e zondag d.h. jaar zo. 5 februari	10.00 u. Eucharistie G. Noom	10.00 u. Communie M. Bruijns	10.00 u. Woord & gebed Werkgroep	10.00 u. Woord & gebed Werkgroep
6^e zondag d.h. jaar zo. 12 februari	10.00 u. Oecumenische dienst	10.00 u. Communie T. Molenaar	10.00 u. Communie K. Schuurmans	10.00 u. Communie J. Hoekstra
7^e zondag d.h. jaar zo. 19 februari	10.00 u. Communie M. Bruijns	10.00 u. Eucharistie G. Noom	10.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Communie W. Waardijk
Aswoensdag wo. 22 februari	<i>tijd nader te bepalen</i> Communie K. Schuurmans	<i>tijd nader te bepalen</i> Communie M. Bruijns	16.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-
1^e Vastenavond zo. 26 februari	10.00 u. Communie T. Molenaar	10.00 u. Communie S. Baars	10.00 u. Woord & gebed Werkgroep	10.00 u. Communie J. Hoekstra
2^e Vastenavond zo. 5 maart	10.00 u. Communie A Dijkers	10.00 u. Communie R. Casalod	10.00 u. Woord & gebed Werkgroep	10.00 u. Eucharistie G. Noom
3^e Vastenavond zo. 12 maart	10.00 u. Communie T. Molenaar	10.00 u. Communie K. Schuurmans	10.00 u. Communie M. Bruijns	10.00 u. Woord & gebed Werkgroep
zondag Laetare zo. 19 maart	10.00 u. Communie A Dijkers	10.00 u. Communie M. Bruijns	10.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Communie W. Waardijk

(voorgangers in maart onder voorbehoud ivm. nieuwe pastoor)

VASTE MISTIJDEN DOORDEWEEKS

H. Bonifatius, Oostzijde 12

gelezen H. Mis ma., di. en do. 9.00 u., wo. en vr. 19.00 u.;
maar op eerste vrijdag vd. maand om 17.15 u. gelezen H. Mis met voorafgaand aanbidding;
biechtgelegenheid voor en na elke Mis weekend en door de week;

H. Maria Magdalena, Kalf 160

biechtgelegenheid voor en na elke Mis op zondag;

H. Odulphus, Dorpsstraat 570

gelezen H. Mis: ma. t./m. vr. 19.00 u.; aanbidding ma. t./m. vr. 19.30-20.00 u.;
biechtgelegenheid voor en na elke Mis weekend en door de week.

**Geef vandaag
voor de kerk
van morgen**

ACTIE KERKBALANS

Op vrijdag 13 januari kwamen een aantal zeer getrouwe rapers voor de actie Kerkbalans bijeen in de keuken van de pastorie. Met vaardige hand worden dan ruim duizend enveloppen voorzien van brief, folder en huiszegen. Onderwijl wordt er geanimeerd met elkaar gesproken.

De stapels enveloppen gaan daarna, verdeeld in bezorgwijken, naar de bezorgers die de afgelopen dagen, in weer en wind, de enveloppen bij u in de bus gestopt hebben.

Met recht wordt hier het gezegde: 'vele handen maken licht werk' eer aan gedaan.

Op deze plek is een woord van dank, voor alle mensen die aan de actie meewerken, op zijn plaats. Het is zo fijn dat ik op jullie kan rekenen! Bedankt! (Op de foto ontbreken George Padberg en Tiny Bakker-Betjes)

Geef aan de actie Kerkbalans. Zo helpt u kerkelijk werkers en kerkbezoekers om op zon- en andere dagen ons mooie geloof te vieren; en uw parochiebestuur om een goed beleid te voeren tot behoud van dat onvervangbare, maar onderhoudsgevoelige gebouw dat 'kerk' heet en het reilen en zeilen van haar activiteiten.

Gré Noom

MENSEN MENSEN MENSEN

60 Jaar getrouwd

19 februari 2023 vieren de heer en mevrouw N. Nootebos-Butter hun 60 jarig huwelijksfeest. Een bijzonder feest, wat zij met hun kinderen en kleinkinderen mogen vieren. Middels deze Zaancirkel wenst de Assendeltse parochiegemeenschap u een fantastische viering en uiteraard de gezondheid en Gods zegen om op uw verdere huwelijkspad voort te gaan.

Verjaardag/jubileum

Bent u de afgelopen tijd jarig geweest of viert u ook binnenkort uw huwelijksjubileum? Van harte proficiat! Het bijzondere moment mag in dankbaarheid uit Gods hand ontvangen en beleefd worden! Ad multos annos!

Doopsel

Stil gestaan bij je eigen doopdag? Vier deze elk jaar als een cadeau en de levensbron van uw onderdompeling in de genade van Christus zal nooit opdrogen. Wilt u uw kind het katholiek Doopsel laten ontvangen of bent u zelf hierin geïnteresseerd? Neem contact op!

Geboorte en blijde verwachting

Soms ontvangen we een geboortekaartje of krijgen we een bericht dat jonge mensen vader en moeder gaan worden. Veel zegen bij deze verrijking van jullie leven!

Verdriet

Maar ook bij verdrietige gebeurtenissen, zoals ziek zijn, zorgen, overlijden, verlies en gemis, delen wij dit als geloofsgemeenschap met elkaar. We leven met elkaar mee en dragen samen de pijn waar je doorheen moet. En weet dat we bidden om sterkte voor u.

Huwelijk vieren

Zegen wensen we toe alle stellen die, na zich verloofd te hebben, zich nu voorbereiden op hun jawoord voor Gods altaar. Heb je plannen of gedachten in die richting maar nog geen contact gezocht met de priester, aarzel niet en maak een afspraak. Bevindt je huwelijksleven in zwaar weer? Praat eens met een vertrouwenspersoon, bijvoorbeeld je priester, of een ervaren en praktiserend gelovig echtpaar. Vaak helpt het je weer op weg. Neem je toevlucht tot gebed (thuis samen) en verwaarloos de Sacramenten niet. Bij een gezond en echt gelukkig huwelijk komt veel kijken!

Bezoekgroep

De bezoekgroep bestaat uit de leden Ria Al, Tineke Vrouwe en Annalies Jak. Wilt u dat een van ons u een bezoekje komt brengen, dan horen wij dat graag via de pastorie of bel 075-687167.

AGENDA

dinsdag	31 januari	20.15 uur	Kerkbestuur Parochieverband Zaanstreek
dinsdag	7 februari	19.30 uur	IPCI vergadering in grote zaal pastorie Odulphus
dinsdag	14 februari	20.15 uur	Parochieraad Odulphus
dinsdag	21 februari	20.15 uur	Kerkbestuur Parochieverband Zaanstreek
dinsdag	28 februari	11.00 uur	Huisoverleg
dinsdag	14 maart	20.15 uur	Kerkbestuur Parochieverband Zaanstreek
zondag	19 maart	10.00 uur	Feest St. Caeciliakoor

INFORMATIE VOOR DE PAROCHIE

Misdienaar

Anna! Vanaf je Eerste H. Communie ben je misdienaar geweest hier in jouw Odulphuskerk. Volgens mijn bronnen ben je bijna 21, dat betekent dat je liefst 14 jaren regelmatig aan het altaar van de Heer hebt gediend tijdens de H. Missen. De laatste jaren ben je daarbij tevens lectrice geworden. Nu heb je aangegeven te gaan stoppen met jouw mooie dienstwerk aangezien je in de nabije toekomst niet meer altijd in de buurt van Assendelft kunt zijn. Dat je de liturgische vieringen altijd voortreffelijk hebt ondersteund, met grote trouw, staat voor iedereen buiten kijf. Dat geldt trouwens ook voor je zus Eva!

Lieve Anna, de parochie en ik willen jou hartelijk danken, je ook veel succes en zegen toewensen bij jouw wetenschappelijk werk in het kader van je universitaire studie in de natuurkunde en scheikunde. Ik ben ongelooflijk trots op je. Het ga je goed; zeker tot ziens.

deken Floris Bunschoten

Opname in de Kerk

Op zaterdag 11 februari a.s. wordt in een privé ceremonie Thomas (* 2001) gedoopt in de Odulphuskerk. Tevens zal hij dan het Vormsel en de Eerste Communie ontvangen. Als doopnaam kiest hij Johannes, naar de H. Johannes de Doper.

Thomas, je bent intussen lang een trouwe bezoeker van de H. Missen, maar wat een bijzondere stap om, na gedegen voorbereiding, ook daadwerkelijk katholiek te willen worden en je levenspad voortaan samen met Jezus te gaan. Dat het geloof een bron van kracht voor je mag blijven en je in Zijn Kerk altijd jouw geestelijk 'thuis' zult kunnen vinden. Van harte feliciteren we jou, ook je ouders en peetmoeder. Welkom in de familie! Namens je medeparochianen,

pastoor

Koffiedrinken

Na elke Hoogmis op zondag wordt in de parochiezaal van de Odulphuspastorie een kopje koffie geschonken. Iedereen is daar altijd welkom. Doordeweeks is er op woensdag gelegenheid koffie te drinken in de keuken van 10 tot 11 uur 's morgens. Het zijn momenten van ontmoeting die je niet meer weg kunt denken.

ACTIE SCHOENENDOOS 2022

Onder het motto van de organisatie 'Gain': "hulp die aankomt, hoop die blijft"

hebben wij op vrijdagmiddag 2 december jl. een volle auto met maar liefst 87 dozen en wat losse knuffels afgeleverd bij het verzamelpunt in Purmerend. Dit jaar heeft school De Regenboog hierbij meegewerkt met 33 goed gevulde dozen. Super tof!

Op het verzamelpunt stonden tien palletkarren met schoenendozen klaar om in een grote vrachtwagen naar de algemene centrale te worden gebracht. Daar worden de dozen, met respect voor de gulle gevers, nog nagekeken en eventueel vindt er nog een eerlijke verdeling plaats tussen de nodige (school en hygiëne) spullen van de basislijst. Daarna volgt het transport naar plekken in de wereld waar kinderen heel goed zo'n mooi gevulde doos kunnen gebruiken. De brede glimlach van deze kinderen bij het ontvangen van zo'n geweldig cadeau is echt onbetaalbaar!

Bovendien is de schoenendoos meer dan een 'doos vol spullen'. Het is een cadeautje van een kind vóór een kind. De gevende kinderen leren hierdoor te delen. Ze ontdekken ook hoe hun leeftijdsgenootjes in arme landen leven. En de ontvangende kinderen ervaren dat ze gezien worden.

www.schoenendoosactie.nl

Heel veel dank aan iedereen die heeft meegeholpen om zo'n lach te toveren op het gezicht van een kind. In de komende herfst organiseren wij graag weer deze actie en hopen weer op jullie medewerking.

Ingrid van Lieshout

MOV NIEUWS JANUARI 2023

lijk voor uw bijdragen.

Advent 2022 De adventsactie was ook zoals vorige keren weer gehouden voor een project van de 'Blauwe Zusters'. Nu voor een project in Argentinië voor leermiddelen.

De opbrengst was boven verwachting en bedroeg. € 1.113,--.

De Blauwe Zusters zijn heel blij met uw steun en danken u hartelijk

Vastenactie 2023

Het is nog wat vroeg, maar net als vorig jaar willen wij het project van broeder Huub Welters in Kameroen met de komende vastenactie ondersteunen. De kerk is bijna waterdicht en wat daar nog voor nodig is zijn de aluminium dakplaten. De kosten daarvoor zijn ongeveer € 5.500,-. In de volgende uitgave van de Zaancirkel zullen wij u daarover uitvoeriger schrijven met bijbehorende foto's.

3D-KAARTEN voor schoolgeld.

Op de eerste zondag kunt u in de pastorie bij het koffiedrinken weer kaarten kopen voor schoolgeld voor kansarme kinderen in Kameroen.

Werkgroep M.O.V

Meezingen

De coronacrisis behoort tot het verleden. Gelukkig maar. Toch merken we dat kerkgangers nog wel wat aarzelen om gezangen die meegezongen behoren worden, ook daadwerkelijk mee te zingen zoals vóór corona. Het gaat daarbij vooral om de strofeliëden, maar toch ook wel het Credo en ordinariumgezangen. Meerstemmige zang door het koor is uiteraard om te luisteren. We doen de oproep: zing mee! Terughoudend zijn hoeft niet meer. Een zingende

kerk heeft meer impact. Dus neem die zangbundel in de hand, zoek het lied op en laat u horen. Ter ere Gods moeten we toch onze kelen aan het werk zetten.

Nieuws van het St. Caeciliaoor/Schola Cantorum

Na de voorbereidingen voor de kerstviering zijn we al weer volop bezig met de diverse uitvoeringen voor de komende maanden. Terugkijkend op de kerstviering van 24 december kunnen we constateren dat het een echte feestelijke viering is geworden na een noodzakelijke onderbreking van 2 jaar. Het was weer wat anders om met een koor te zingen dan als gelegenheidssolisten met 4 of 8 personen op te treden. Helaas moesten enkele leden thuisblijven in verband met griepgevallen en ook onder de aanwezige zangers en zangeressen waren er enkelen die niet voluit konden gaan vanwege problemen met de stem. Het enthousiasme heeft er zeker toe geleid dat we op een aanvaardbaar niveau ons repertoire konden afwerken.

Zoals eerder vermeld hebben we dit jaar een feestelijke viering op 19 maart aanstaande omdat we dan vier jubilarissen hebben. Samen gaan we er een mooi gebeuren van maken waarbij de jubilarissen in het zonnetje worden gezet. Wij hopen op een extra grote opkomst tijdens de Eucharistieviering.

De volgende leden vieren hun jubileum:

- Martin Hijne 50 jaar koorlid
- Ruud van der Hoorn 50 jaar koorlid
- Jan Schrama 40 jaar koorlid
- Corrie Houweling 50 jaar koorlid (inclusief jaren koorlid Laus Deo in Uitgeest)

Ed Houweling, vice-voorzitter St. Caeciliaoor/Schola Cantorum

GEBEDSINTENTIES van 28 januari tot en met 21 maart 2023

zaterdag 28 en zondag 29 januari

Mara Bormans – Cornelis Kroon, Theodora Kroon-Mulder en Kees – Piet Hilbers en Jaap Aafjes – Jan Poel, Wim Groot en Riet Stoop – Anneke Schavemaker-van 't Veer en familie – Jan van Haastrecht en Marie van Haastrecht-de Bruijn – Theun Boersma – familie Baltus-de Jong – Niek Kramer en Gré Kramer-Out – Antoon Poel, Hanny Poel-Pronk en Jan van Warmerdam – Joop Geuke – Kees Berkhout – Jopie de Jong-Leering – Cor Poel en Dora Poel-Huijboom – Anneke van der Laan-Steen en familie – Bep Verdonk-Vestering – André de Vries en Ada de Vries-Rijkhoff.

zaterdag 4 en zondag 5 februari

Aad van der Laan-van Rixel – Gré van Rixel-Morcus – Joop van der Laan – Jan Kemna – Pater Piet Hijnen en familie – Arie Ransijn en overleden familie – Jo Boon-van Wonderen en Martinus Boon – Joop Geuke – Rie Rijkhoff – Trudy Roemer-Tromp – Willy Bosland-Joosen – Jopie de Jong-Leering – Ineke Brakenhoff-Kerssens – André de Vries en Ada de Vries-Rijkhoff – Carlijn Jantine Hijne-Bos – Mien Pieters-Teekman – Gerard Kerkhof – Jaap Hoogesteger en Annemarie Hoogesteger-Mitterbauer – Hetty Rijkhoff – Hendrikus Rijkhoff en Hendrika Rijkhoff-Snijder – Annie Snijder en ouders Snijder-Jak.

zaterdag 11 en zondag 12 februari

Theun Boersma – Cor en Miep Waij en zonen Willem en Cees – Rie Rijkhoff – Willy Bosland-Joosen – Nicolaas Kroon en Gertruda Kroon-de Koning – Jopie de Jong-Leering – Adrianus Lansbergen en Petronella Lansbergen-van der Beek – Mien Pieters-Teekman – Joop Brosens – Annie Rijkhoff-Noom en Jan Rijkhoff.

zaterdag 18 en zondag 19 februari

Jan Kemna – Cornelis Kroon, Theodora Kroon-Mulder en Kees – Gerrit Noom, Marie Noom-Kroon en zoon Gerard – Linus Kuiper, Tiny Kuiper-Buisman, Sjaak Kuiper en familie – Nicolaas Kerssens en Catharina Kerssens-Kroon – Hein en tante Annie – Antoon Boon en zoon Kees – Tinus van der Park – Jacques van der Veur – Jo Boon-van Wonderen en Martinus Boon – John Imming – Rie Rijkhoff – Corry en Mieke Verhaar – Willy Bosland-Joosen – Jan Rutte – Johan van der Laan – Jopie de Jong-Leering – Niek Jonker en familie – Mien Pieters-Teekman – ouders en familie Teekman-Reinders – vader en moeder Poel, zoon Piet en dochter Lida – Klasina Nijman en Dirk Nijman – Nicolaas Duin, familie Duin en familie Tambach.

Festina Lente RK kerkdienst op dinsdag 21 februari

Antoon Boon en zoon Kees – Tinus van der Park – Jacques van der Veur – Rie Rijkhoff – Klasina Nijman en Dirk Nijman – Niek Jonker en familie.

zaterdag 25 en zondag 26 februari

Jan Poel, Wim Groot en Riet Stoop – Anneke Schavemaker-van 't Veer en familie – Jan van Haastrecht en Marie van Haastrecht-de Bruijn – Niek Kramer en Gré Kramer-Out – Antoon Poel, Hanny Poel-Pronk en Jan van Warmerdam – Joop Geuke – Rie Rijkhoff – Willy Bosland-Joosen – Kees Berkhout – Jopie de Jong-Leering – Cor Poel en

Dora Poel-Huijboom – Anneke van der Laan-Steen en familie – Bep Verdonk-Vestering – André de Vries en Ada de Vries-Rijkhoff – Mien Pieters-Teekman – ouders en familie Pieters-Rosier – Annie Nijman-Kuiper en Gerard Nijman.

zaterdag 4 en zondag 5 maart

Aad van der Laan-van Rixel – Gré van Rixel – Morcus – Joop van der Laan – Jaap Noom en Afra Noom-Rijkhoff – Pater Piet Hijnen en familie – Arie Ransijn en overleden familie – Cor en Miep Waij en zonen Willem en Cees – Rie Rijkhoff – Trudy Roemer-Tromp – Willy Bosland-Joosen – Mien Pieters-Teekman – Gerard Kerkhof.

zaterdag 11 en zondag 12 maart

Jan Kemna – Theun Boersma – Rie Rijkhoff – Willy Bosland-Joosen – Jan Rutte – Mien Pieters-Teekman.

zaterdag 18 en zondag 19 maart

Cornelis Kroon, Theodora Kroon-Mulder en Kees – Nicolaas Kerssens en Catharina Kerssens-Kroon – Hein en tante Annie – Antoon Boon en zoon Kees – Jacques van der Veur – Anna Kramer-Bijvoet en Nicolaas Kramer – familie Baltus-de Jong – John Imming – Rie Rijkhoff – Corry en Mieke Verhaar – Willy Bosland-Joosen – Niek Jonker en familie – Carlijn Jantine Hijne-Bos – Mien Pieters-Teekman – ouders en familie Teekman-Reinders – vader en moeder Poel, zoon Piet en dochter Lida – Annie Rijkhoff-Noom en Jan Rijkhoff – Klasina Nijman en Dirk Nijman.

Festina Lente RK kerkdienst op dinsdag 21 maart RK

Antoon Boon en zoon Kees – Tinus van der Park – Jacques van der Veur – Rie Rijkhoff – Klasina Nijman en Dirk Nijman – Niek Jonker en familie.

Kopij voor de volgende Zaancirkel graag inleveren t/m maandag 6 maart 2023, indien mogelijk digitaal te versturen naar e-mailadres: desluis@katholiekzaanstreekzuid.nl

De lengte van de kopij mag maximaal één A4 zijn.

De redactie behoudt zich het recht voor aangeleverde stukken in te korten.

De volgende Zaancirkel komt uit in de week van 20 maart en deze loopt t/m 19 mei 2023.

Redactieleden:	Mevr. G. Noom	Genieweg 78	tel. 6874257
	Dhr. E. Reinhold	Gele Ring 48	tel. 6573499
	Mevr. A. Jak	Pastoor van Gervenstraat 17	tel. 6871267
Bezorging van de Zaancirkel:	Mevr. J. Padberg	S. de Beauvoirstr. 4	tel. 6874635